



Statsforvalteren i Troms og Finnmark

Romssa ja Finnmárkku stáhtahálddašeaddji
Tromssan ja Finmarkun staatinhallittija

Vår dato:

09.06.2021

Vår ref:

2020/11745

Deres dato:

Deres ref:

BARDU KOMMUNE

Postboks 401

9365 BARDU

Saksbehandler, innvalgstelefon

Rasmus Kristoffer Høyning, 78 95 03 27

Skadefellingstillatelse på bjørn ved Bardujord i Bardu kommune 09.06-21.06.2021

Statsforvalteren i Troms og Finnmark viser til telefonsamtale med Bardu kommune 9.juni 2021 og søknad om skadefelling av bjørn 09.06.2021.

- Vedtak -

Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 bokstav b, jf. forskrift om forvaltning av rovvilt § 9, jf. §§ 13, 1 og 3 gir Statsforvalteren i Troms og Finnmark skadefellingstillatelse på én bjørn i nærmere avgrenset område i Bardu ved Bardujord. Binne m/unger er unntatt tillatelsen. Tillatelsen gis til Bardu kommune og Bardu skadefellingslag og gjelder i perioden 09.06.2021-21.06.2021. Tillatelsen gjelder innenfor nærmere angitte vilkår.

Vedtaket kan påklages til Miljødirektoratet innen tre uker, jf. forvaltningsloven §§ 28 og 29 samt rovviltforskriften § 18 tredje ledd. En eventuell klage skal fremsettes for Statsforvalteren i Troms og Finnmark jf. forvaltningsloven § 32.

Vilkår knyttet til fellingstillatelsen

1. Følgende personer inngår i skadefellingsforsøket:

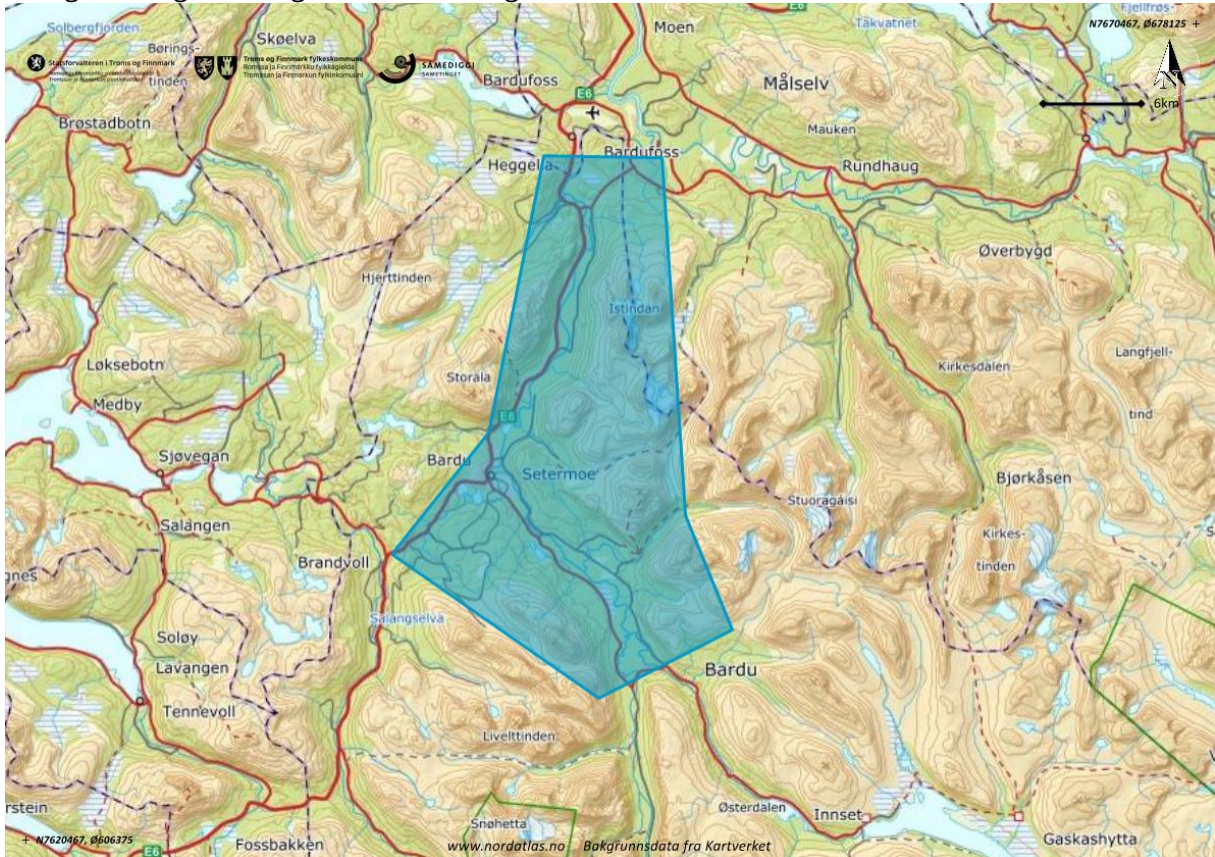
- Kristian Hanstad (Fellingsleder)
- Bardu skadefellingslag

2. Fellingsleder er ansvarlig for at alle medlemmene på fellingslaget er gjort kjent med avgrensningene og vilkårene for fellingstillatelsen.

3. Krav til våpen/ammunisjon: Krav til rifleammunisjon jf. § 16 i forskrift om utøvelse av jakt og fangst (2002.03.22 nr. 0313): under jakt med rifle på bjørn skal det brukes ammunisjon med ekspanderende prosjektil. Minste tillatte kaliber er 6,5(.264)/6,71mm) og minste tillatte kulevekt er 9 gram for kuler med mantel og blykjerne og 7,8 gram for blyfrie kuler. Anslagsenergien skal være minst 2200 joule målt på 100 meters avstand, E100.



4. Avgrensning av fellingsområdet: Fellingsområdet er skravert i blått.



5. Det stilles krav om avlagt skyteprøve for storvilt. Deltakerne i fellingsforsøket skal utøve felling på en human og sikkerhetsmessig forsvarlig måte, jf. viltlovens § 19.

6. Det skal sikres god kommunikasjon mellom deltakerne på fellingslaget. Dette blant annet for å unngå at det felles flere dyr enn det fellingsstillatelsen gjelder.

7. Tillatelsen gjelder i tidsrommet fra og med 07.06.2021 til og med 21.06.2021.

8. Binne med unger er unntatt fellingsstillatelsen

9. Felling eller forsøk på felling skal omgående meldes til Statens naturoppsyn på tlf. 48236037 / 992 42 279 og til Statsforvalterens telefonsvarer tlf. 78 95 03 97. På dagtid hverdag til Statsforvalteren på tlf. 78 95 03 00.

10. Oppnevnte fellingsleder forplikter seg til at felling blir utøvd på en human og sikkerhetsmessig forsvarlig måte, jf. viltlovens § 19. Den/de som måtte såre bjørn under forsøk på felling, plikter å gjøre det de kan for å få avlivet bjørnen. Vedkommende plikter å forvise seg om hvorvidt påskutt dyr er truffet, og sørge for at Statsforvalteren og Statens naturoppsyn umiddelbart underrettes. Statsforvalteren avgjør hvordan videre ettersøk skal ledes. Medlemmene i fellingslaget skal, hvis ikke annet er avtalt, uten godtgjørelse, bistå forvaltningsmyndighet eller politimyndighet i det videre ettersøk, jf. § 8 i forskrift om forvaltning av rovvilt.



11. All felling stanses ved fellingstillatelsens utløp, eller hvis Statsforvalteren av andre årsaker finner å måtte stoppe fellingsforsøket. Fellingsleder har et særlig ansvar for å holde seg oppdatert og være tilgjengelig ovenfor Statsforvalteren.

12. Bjørn som blir felt på denne tillatelsen er viltfondets eiendom. Ingen kan derfor på noen måte gjøre seg nytte av felt vilt uten nærmere samtykke fra forvaltningsmyndighet. Felt bjørn skal behandles på en slik måte at byttets verdi ikke forringes unødige.

13. Ved ev. oppfyllelse av regionens delegerte myndighetskvote inndras fellingstillatelsen umiddelbart.

Rammer for skadefellingen

Skadefellingen administreres av Bardu kommune som fungerer som regnskapsførende enhet for fellingslaget i forbindelse med utbetalingene. Statsforvalteren gir en øvre økonomisk ramme for skadefellingsforsøket begrenset til 7 personer og 12 dager og en døgnpris på 1600 kroner per døgn og person. Dette blir en øvre økonomisk ramme på 134 400 kroner. I tillegg vil feriepenge bli dekket av Statsforvalteren. Det skal ikke brukes ressurser dersom vanskelige forhold gjør at en svært lite trolig vil lykkes med skadefelling. Skadefellingsleder sender inn til kommunen, samlet for hele skadefellingslaget krav om godtgjøring ved fellingsforsøk og krav om dekning av direkte og dokumenterte kostnader inntil 30 000 kroner. Kravene fra hver deltager må inneholde navn, adresse, postnr., poststed og bankkonto, samt total sum som kreves refundert. Utleggskravet må ha dato og underskrift fra den som har hatt utleggene, og fra skadefellingsleder.

Kommunen kan utbetale godtgjøring til fellingslaget for den tid som er benyttet til fellingsforsøket. Deltagere som mottar godtgjøring etter ordningen, må være registrerte lisensjegere. Utbetalingen fra Statsforvalteren til kommunen kan ikke overskride de rammer som går frem av vedtaket. Miljødepartementet har fastsatt en døgnpris på 1600 kroner per døgn per deltager. Kommunen kan betale ut godtgjøring etter rapport fra fellingsleder. Statsforvalteren yter etter søknad tilskudd til kommunen til dekning av godtgjøring. Kommunens søknad om godtgjøring må inneholde timelister fra den enkelte deltager, underskrevet av deltageren, og av skadefellingsleder. Innsats i 7,5 timer eller mer utløser full sats på 1600 kroner, innsats under 7,5 timer aktuelle døgn gir en utbetaling på 213,3 kroner per time. Godtgjøring skal kun gis for de dager av skadefellingsperioden der forsøk på skadefelling har pågått aktivt. Etter som det er krav til at fellingsleder organiserer fellingslaget, og utarbeider fellingsrapport og timelister, anses den tiden fellingsleder bruker på dette å være fellingsforsøk, derfor kan skadefellingsleder gis godtgjøring for dette.

For dekning av direkte og dokumenterte kostnader inntil 30 000 kroner:

Skadefellingsleder må samle inn og sende til administrerende kommune utleggskrav, ført på reiseregningsskjema og med kvitteringer vedlagt, fra alle deltagerne i skadefellingslaget. Utgifter som dekkes er leie av hytte (kvittering for dokumentasjon), bompenger (kvittering for dokumentasjon). Bruk av bil/skuter dekkes etter statens kilometersatser. Det forutsettes at det sendes inn dokumentasjon på dette, dvs. start- og stoppested, tidspunkt og antall kilometer. Dette kan lettest gjøres ved å bruke statens reiseregningsskjema (bil), men annen «kjørebok» kan også benyttes. Når det er kjørt med skuter utenfor løyper, og det er vanskelig å definere eksakt, skriv så nøyaktig det lar seg gjøre i hvilket område og hvor lang tid som er benyttet til kjøringen, og hvor langt det er kjørt.

Kost/matpenge, tapt arbeidsfortjeneste eller betaling/godtgjørelse for oppdraget dekkes ikke.



Lovgrunnlaget

Det rettslige grunnlaget for avgjørelsen er naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, jf. rovviltforskriften § 13, jf. også § 4 første ledd bokstav h og § 9. Vedtak om skadefelling kan bare treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse.

I brev av 28.05.2021 om *Kvote for betinget skadefelling av gaupe og brunbjørn 2021/2022*, ble region 8 – Troms og Finnmark (inkludert samarbeidsområdet i region 7) tildelt en kvote på 2 bjørn fra og med 01.06.2021 til og med 15.10.2021. Det er så langt belastet ett dyr av denne kvoten og Statsforvalteren har 1 gjenværende individ.

Statsforvalteren vurderer skadefelling innenfor den ramme som er satt av rovviltnemnda og Miljødirektoratet, jf. rovviltforskriften § 9 første ledd. Føringene i forvaltningsplanen for rovvilt tillegges vekt, og felling kan bare gjennomføres om det ikke finnes andre tilfredsstillende løsninger ut fra prinsippet om geografisk differensiert forvaltning. Bestemmelsens andre ledd bokstav a til d slår fast at det skal tas særlig hensyn til:

- områdets betydning som beitemark
- skadenes omfang og utvikling
- potensialet for fremtidige skader
- muligheten for å gjennomføre forebyggende tiltak

En skadefellingstillatelse skal være rettet mot bestemte skadegjørende individ, og vedtaket skal være begrenset i tid, rom og antall dyr.

For informasjon om rammer, målsettinger og organisering av forvaltning av rovvilt, se forvaltningsplan for rovvilt i region 8, vedtatt 10.10.2013, kapittel 3.

Bestandssituasjonen for bjørn

Det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn er 13 årlige kull. Bestandsmålet for region 8 Troms og Finnmark er på 6 årlige kull. Antallet kull blir beregnet på bakgrunn av innsamlet DNA fra bjørn. I 2020 ble det beregnet at det ble født 2,5 kull i Troms og Finnmark. Dette er under det fastsatte bestandsmålet. Det ble gjennom DNA-analyser av bjørn identifisert 59 individer i Finnmark og 7 individer i Troms. I følge «NINA Rapport 1986 – Populasjonsovervåkning av brunbjørn» har det vært en negativ trend i antall individer registrert siden 2009 og det har i 2018 og 2019 blitt registrert henholdsvis 11 og 7 individer. I regionen som helhet har bjørnebestanden hatt en positiv utvikling i antall individer og antallet dokumenterte observasjoner av binne med unger (års- og fjorårsunger) har økt i Finnmark.

Forvaltningsområdet for brunbjørn (A-området) i Troms ligger i Indre Troms i de indre delene av Bardu og Målselv kommune. Det er i disse områdene de fleste binnene oppholder seg, og det er her hovedproduksjonen i bjørnebestanden skjer. Det siste året har det i Troms blitt gjort 77 observasjoner av bjørn som er registrert, halvparten av disse er gjort utenfor A-området, noen av disse har ikke latt seg verifisere da det er snakk om synsobservasjoner fra publikum.

De siste 3 årene siden 01.01.2018 er det kjent avgang på 2 bjørner som er dokumentert i Troms. En hannbjørn ble felt på skadefelling i Evenes kommune i 2019 og en hannbjørn ble felt på skadefelling i Sverige i 2020. I Finnmark er det i løpet av samme tidsperiode kjent bortgang av 5 bjørner. Tre bjørner ble felt på skadefelling i Sør-Varanger på skadefelling i 2019. En unge ble funnet drept av et annet dyr i Sør-Varanger i 2020 og 7.06.2021 ble det felt en hannbjørn i Sør-Varanger. Alle bjørner med kjent bortgang har blitt tatt ut i B-områder i regionen.



Statsforvalterens vurderinger

Det aktuelle området Bardujord i Bardu kommune ligger i B-området for bjørn. Det slippes om lag 3000 dyr på beite i Bardu. I det beiteområdet hvor det er dokumentert søye drept av bjørn går det 3 besetninger med om lag 600-700 dyr. Nord for Istindan, omtrent 2 mil fra skadeområdet går det to besetninger. Det er funnet DNA fra samme bjørn i begge disse beiteområdene for ca. 14 dager siden.

Området har en historikk med tap av sau til bjørn. I løpet av årene 2018, 2019 og 2020 er det 72 sau som er vurdert dokumentert/antatt sikkert drept av bjørn. 62 ble dokumentert i 2018, 2 i 2019 og 8 i 2020. I 2018 ble det gjennomført skadefellingsforsøk gjennom sommeren uten at det ble felt bjørn. Sommeren 2019 var det ingen dokumenterte tap før helt på høsten da 2 sau ble dokumentert, disse er ble tilknyttet en binne med årsunger øverst i Tverrelvdalen som ligger i utkant av hovedbeitet. I 2020 var det denne binna med 2 unger som var skadevolder på kadavrene som ble dokumentert. Det ble påvist gjennom både DNA og synsobservasjoner. Disse bjørnene ble observert høsten 2020 høsten om lag 35 kilometer unna beiteområdet inne i A-området for bjørn.

I år er det i det aktuelle området funnet DNA fra én ung kjent hannbjørn på 3 år (TR61). Det er videre gjort sporfunn og observasjoner av to bjørner som har opptrådd sammen lengre nord. Basert på observasjonshistorikk og DNA er det grunn til å anta at TR61 er en av disse og at den andre bjørnen er en binne TR28 og som også moren.

Det er få aktuelle tiltak å sette inn for å forebygge på denne tiden av året under tilveksten da sauene naturlig trekker lengre bort og følger tilveksten opp i ulendt og uframkommelig terreng. Det ble ved skadesituasjonen i 2020 forsøkt omfattende urotilsyn etter de påviste skadene, dette var veldig krevende for beitenæringen. I etterkant har vi vurdert at vi antar tiltaket hadde effekt da skadene opphørte like etter at tiltaket ble satt i gang og binna med unger ble dokumentert langt unna senere på høsten. Det er vanskelig å si om det var sammenheng mellom tiltaket og at binna dro, men vår vurdering var at tiltaket fungerte, men at det hadde sammenheng med at binna hadde unger. Både i 2018 i Bardu og i 2019 i Neiden, Sør-Varanger, virket ikke bjørnen å være nevneverdig påvirket av all aktivitet som foregikk i forbindelse med skadefellingsoppdragene og skadene opphørte ikke underveis.

Etter naturmangfoldloven § 1 og § 5 er det et mål at bjørn og dens genetiske mangfold ivaretas på lang sikt, og at bjørnen forekommer i levedyktige bestander i sine naturlige utbredelsesområder. Tiltak etter naturmangfoldloven skal imidlertid veies opp mot andre viktige samfunnsinteresser jf. § 14. En slik avveining skal ikke medføre at målet i § 5 fravikes, men at tiltaket vil kunne medføre at målet i § 5 nås på en annen måte eller i et annet tempo enn hvis naturmangfoldet hadde vært eneste hensynet å ta, jf. prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning.

Statsforvalteren vurderer at uttak av 1 -én- bjørn potensielt vil medføre negativ påvirkning på bjørnebestanden i Troms. Begrunnelsen for dette er at Troms har hatt et lavt antall registrerte individer de siste årene. Det har vært en overvekt av antall binner i området og de eldste kjente hannene har blitt tatt ut på skadefelling. Av de 7 registrerte individene i Troms er det 3 voksne binner, 1 ung hannbjørn TR61 og tre unger hvorav to er hannbjørner. Gjennom DNA er det avdekket at alle de voksne kjente binnene registrert i 2020 og 2019 har tilknytning til TR2. Alle de unge bjørnene registrert i 2020 er unger av disse binnene. Derav vurderes det at det genetiske mangfoldet jf. naturmangfoldlovens § 5, til tross for få individer, ikke blir påvirket.



Uttaket av en bjørn vil utgjøre en betydelig andel av de dokumenterte individene vi kjenner til i Troms, men for den lokale bestanden av bjørn i indre Troms er det behovet for innvandring fra Sverige, som må vurderes å ha størst påvirkning på utviklingen i den lokale bestanden og det genetiske mangfoldet.

For bestandsmålet i region 8 som helhet vurderes at uttak av 1 -en- bjørn, hann eller hunn å ikke ha vesentlig negativ effekt på bestandsmålsoppnåelsen.

Hovedmålsetningen i norsk rovviltforvaltning er to-delt, jf. rovviltforliket av 2004. Den to-delte målsetningen sier at Norge skal ha en forvaltning som totalt sett bidrar til å dempe konfliktene og motvirke utrygghet, og samtidig ha en politikk som sikrer overlevelsen til alle de store rovviltartene i norsk natur. Et viktig virkemiddel i norsk rovvilt forvaltning er såkalt differensiert forvaltning. Dette innebærer i hovedsak at man skal skille rovdyr og beitedyr i tid og rom. Konkret innebærer dette at man har opprettet forvaltningssoner for de ulike rovviltartene.

I forvaltningsplan for rovvilt i region 8, Troms og Finnmark, fremgår regionale forvaltningsmål for store rovdyr og delmål for å nå hovedmålsetningene. Ett av delmålene er å sørge for effektivt uttak av rovvilt som representerer skadepotensiale i B-områder.

Statsforvalteren ønsker å nå bestandsmålet for bjørn med lavest mulig skadepotensial på sau og rein, jf. rovviltforskriften § 6. Statsforvalteren vurderer som regel at bjørn utgjør et betydelig skadepotensial på sau, spesielt når det er påvist kadaver. I år har det vært en sein vår, da en kjølig værtype har utsatt våren og fremvekst av alternative matkilder for bjørnen. Historisk sett har man i regionen opplevd at konflikten mellom beitedyr og bjørn har vært betydelig i år hvor det har vært mye snø og en sein vår.

I 2020 ble det i det aktuelle skadeområdet bevilget midler til omstilling fra sauedrift. Hovedargumentet for omstillingen var utfordringer med rovdyr og det var også denne besetningen som hadde hatt mest skader til bjørn de siste årene. Denne besetningen beitet i tilgrensning til dagens besetninger litt lengre sør og nærmere A-området. Dette medfører at de resterende besetningene nå mulig er mere utsatt enn tidligere.

I Bardu har våren meldt sin ankomst og det har begynt å gro til. Dette vil medføre at om et par uker vil et skadefellingsforsøk være ekstremt vanskelig.

Statsforvalteren ønsker å føre en tydelig differensiert forvaltning av bjørn. Det er ikke lett og spesielt ikke når det er dokumentert få individer. Historisk i Troms har vi sett at bjørnen bruker store områder utenfor A-området, hvor det går sau på beite. Dersom det skulle etablere seg en binne i B-området, vil det være uforenelig med den todelte målsetningen.

Av totalt 67 registrerte bjørner i Troms siden 2006 er det 35 bjørner man ikke kjenner til lengre. 14 er felt i Sverige, 4 er felt i Troms hvorav 1 er felt på lisensjakt, mens de resterende 14 bjørnene er senest registret i 2017. Statsforvalteren vurderer at uttak av bjørneindivider på norsk side har hatt liten negativ betydning for den totale utviklingen av bjørnebestanden og at hensynet til bjørnen i stor grad har blitt ivaretatt godt av Statsforvalteren (tidligere Fylkesmannen).

Etter naturmangfoldloven § 7 skal prinsippene i lovens §§ 8 til 12 legges til grunn som retningslinjer ved utøvelse av offentlig myndighet. Statsforvalteren vurderer kunnskapsgrunnlaget som tilstrekkelig til å fatte vedtak i saken. Forvaltningen har meget god kunnskap om status og utbredelse for brunbjørn og således et godt grunnlag for å vurdere hvilken effekt på bestanden



uttaket vil ha. Førre-var-prinsippet, jf. naturmangfoldloven § 9, kommer dermed ikke til anvendelse. Statsforvalteren vurderer at uttak av 1 bjørn i Bardu ikke vil påvirke økosystemet negativt i vesentlig grad, jf. naturmangfoldlovens § 10. Det er knyttet vilkår til gjennomføring av skadefelling for å unngå vesentlig skade på naturmangfoldet, jf. § 12.

Belastningen på enkeltutøvere i saueneeringen i Bardu må anses å være veldig stor dersom skadesituasjonen tiltar. Samtidig vil mulighetene for å håndtere skadesituasjonen og ivareta dyrevelferden bli stadig vanskeligere jo lengre inn i sommeren man kommer.

Konklusjon

Med hjemmel i naturmangfoldloven § 18 bokstav b, jf. forskrift om forvaltning av rovilt § 9, jf. §§ 13, 1 og 3 gir Statsforvalteren i Troms og Finnmark skadefellingstillatelse på 1 -én- bjørn i nærmere avgrenset område i Bardu. Binne m/unger er unntatt tillatelsen. Tillatelsen gir til Bardukommune og gjelder i perioden 09.06.2021–21.06.2021. Tillatelsen gjelder innenfor nærmere angitte vilkår.

Begrunnelsen for vedtaket er at det foreligger et betydelig potensial for fremtidig skade og det ikke er noen annen tilfredsstillende løsning for å avverge dette. Samtidig er muligheten for å avverge en tiltagende skadesituasjon vanskeligere på et senere tidspunkt. Statsforvalteren har lagt stor vekt på områdets betydning for næringsutøvelse i sin avgjørelse. Uttak av 1 bjørn vurderes å kunne ha negativ påvirkning på bjørnebestanden i Troms, men ikke å ha en vesentlig negativ effekt på bestandsmåloppnåelsen i regionen.

Med hilsen

Iris Rita Hallen (e.f.)
leder for seksjon vilt og motorferdsel

Rasmus Kristoffer Høyning
Rowiltforvalter

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:

Miljødirektoratet	Postboks 5672 Sluppen	7485	TRONDHEIM
TROMS POLITIDISTRIKT	Postboks 6132	9291	TROMSØ
Mattilsynet	Postboks 383	2381	BRUMUNDDAL
SNO Bardu			